

NOVADNIEKS

SESTDIEN
1991. gada 3. janvārī

PREIĻU RAJONA LAIKRĀKSTS

Nr. 2 (616)

Maksa: 10 kāp.

Tas attiecas uz katru no mums

«Ja būsim zākši, Rubiks sakurs tūšu pārtipu», «Esam kopā ar jums, Latvijas brīvās preses žurnālistu!». «Sila Jēk, umā ne nado». «LKP līdera Jaungada uzruna tautai...»

Protams, tas ir par komunistiem, par nelielajām beretēm, par bruņotā apvērsuma sākumu un Preses nama iemēšanu...

Var jau izlikties un ar apvainotu bēnu sejas izteiksmi pierādīt, ka tiek vienīgi pānemts atpakaļ savs tēlsums. Taču nevaram nedomāt par to, ka Rīgā notikušais nu jau attiecas uz katru no mums personīgi, kā īzlojotās ekstrēmistu bandas, ar kurām komunisti ne tik sen biedēja iedzīvi oficiālus, izrādījušas ne no tautfrontes un nacionālistiem cīstācēs, bet — no brutāliem tēviņiem, kas kļauša uz vārda tikai sākumā — PSKP, LKP.

«Fars», teica komunistu biedrs Pēteris Romanovs par piketētājiem, kuri 3. janvārī nostājās pie partijas reģiona komitejas ēkas, kuru rokās bija plakāti ar jau iepriekš minētājiem tekstiem un kuri, protams, ne-norūpējās nedziedējuši... Fars? Smiekligi! Droši vien — no pelēkās mājas iekšķeres uz saujinu dziedošu cilvēku noraugoties. Sevišķi, ja «ciefokši» iekšpusē šķind ieroci.

Tiesām, tiešām, jādomā, cik ilgi dziedēsim? Cik ilgi ar savu gara spēki vien izesim, ja gar degunu mums vicina stobrus un sejā nirdzīgi smitu? Bet — ko citu? Jo mums taču ieroci nav un armijas nav, un arī — tāk daudz profesionālas, rafinētas bezīmības nav. Uz ko dienendā saksoņiem zobiem esam spiesti noraudzīties Padomju Savienības un arī pašmāju presē un televīzijā.

Preilos ienākusi armija — lai sagādū Lenīna pieminekli. Bet komunistu līderi tēvišķi un viszinoši smaidā (ak, tie jau tikar Daugavpils kursors, ak, viņu pavisan nedaudz...). Bet — ar kādām tiesībām? Kā rajonā, kurā nav dislocēta neviena karaspēka daļa, neinformējot iedzīvotājus, vispār var ienākt un apnesties uz dzīvi svešas valsts karoviņi? Nav izsludināts ne kara stūvoklis, ne komandanta stunda. Bet tūkstošiem cilvēku jāsamierinās ar to, kā vietējie komunisti — būtībā nelielas sabiedriskās organizācijas neliela grupa — uzaicinājusi un savā mitnē laipni izmitinājusi armijekus. Neviens nezina — kad, cik un kāpēc viņi te ieradušies. Tauta, tā ir solīdi un izliekas, ka

vienu te nav. Bet — vai mums arī jāizliekas?

...Piketētāji piketēja. Sniegs sniga. Un «ciefokši» iekšpusē mītošie snaiķi kāklus gar rūtīm. Atzīšos, nenolaidu acis no logiem. Diktī jau gribējās bērnībās filmās apdziedētos un ritmiskās dziesmās apdziedētos — «skaistas, stipras un varonīgas». Vīrus ieraudzīt. Neredzēju, Vien — spilgti krāsotās lūpas, ieturētos tonos kaklasaites, dažas gaidītas un arī — dažas negaidītas sejas. Pie pēdējām prieskaitāmām Valsts drošības komitejas rajona nodaļas prieķnieki Boris Kuzmina seja. («Interesanti, interesanti...») Bet varbūt cilvēks tika garām gāja un nejausi iegriezās...» es pie sevis tīkko paguvu nodomāt, bet mūsu skatienu sastapās, un seja logā nozuda.)

Bet vakarā Preiļu televīzijas raidījumā komunisti par mums teica: «Fars!». Ko teiksim par viņiem?

Silvija JOKSTE
Foto: SILVICKA

Gada populārākais cilvēks

Noslēgusies mūsu laikraksta redakcijas rīkotā aptauja «Gada populārākais cilvēks». Diemžēl no lasītajiem nesagaidījām cerēto aktivitāti — nelīdzēja pat ankelu atsūtīšanas termiņa pārrāvāšanai. Tieši tāpēc arī nevairāk aptaujas rezultātus paziņot pagājušā gada laikraksta pēdējā numurā, kā bijām solījuši.

Un tā — pavisam saņēmām 56 aizpildītās anketas. Kas tad kļūsi par populārākajiem cilvēkiem mūsu rajonā pagājušajā gadā! (Atgādināsim anketēšanas noteikumus. Vajadzēja nosaukt piecus cilvēkus, kuri pēc lasītāju domām 1990. gadā Preiļu rajonā bijuši vispopulārkie. Par 1. vietu piešķīrām piecus, par 2. vietu — četrus, par 3. vietu — trīs, par 4. vietu — divus, par 5. vietu — vienu punktu.)

Pirmajā vietā — mūsu redakcijas žurnāliste Silvija Jokste. Vina ieguvusi 96 punktus (5 pirmās, 10 otrās, 9 trešās un 2 ceturtās vietas).

Otrajā vietā — Preiļu rajona Tautas deputātu padomes priekšsēdētājs Ilvars Muzikants — 74 punkti (5 pirmās, 5 otrās, 8 trešās, 1 ceturtā un 3 piektās vietas).

Trešajā vietā — Latvijas Republikas Augstākās Padomes deputāts Andris Puzo — 64 punkti (3 pirmās, 5 otrās, 5 trešās, 5 ceturtās un 4 piektās vietas).

Ceturtajā vietā — Preiļu katoļu baznīcas dekanš Albersts Budže — 59 punkti (5 pirmās, 1 otrā, 4 trešās, 7 ceturtās un 4 piektās vietas).

Piektajā vietā — Aglonas baznīcas dekanš Pēteris Onckulis — 37 punkti (4 pirmās, 2 trešās, 4 ceturtās un 3 piektās vietas).

Pavisam anketās minēts 61 cilvēka uzvārds. (Trīs lasītāji uzskatījuši, ka 1990. gadā mūsu rajonā populārākie bijuši nevis konkrēti cilvēki, bet gan — visi rajona deputāti. Latvijas Tautas fronte un ... laikraksts «Novadnieks».)

Populārāko cilvēku vidū vēl nosaukti: Latvijas Demokrātiskās darba partijas Preiļu rajona komitejas valdes sekretāre Aina Pastore (31 punkts), Latvijas Kultūras fonda Preiļu kopas vadītāja Skaidrite Bērziņa (22 punkti), Latvijas Republikas Augstākās Padomes deputāte Valentina Zeile (21 punkts), skolotājs Jāzeps Anspoks (18 punkti), laikraksta «Novadnieks» galvenais redaktors Pēteris Pīzelis (16 punkti), žurnālists Jānis Gurgons (15 punkti), skolotājs Edgars Mukāns, rajona Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja vietnieks Jānis Bojārs, Preiļu 1. vidusskolas direktors Jānis Eglītis un PSRS tautas deputāte Marina Kosteņeca

(katram — 14 punkti), vēsturnieks Jāzeps Pīzelis un ARA «Preiļi» priekšsēdētājs Jānis Vucāns (katram — 13 punkti), rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Ilgois Snikers, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» generāldirektors Romualds Kavinskis un LTF Preiļu nodaļas priekšsēdētāis Arvids Pošeiko (katram — 12 punkti), LKP Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs Pēteris Vartminskis un rajona izglītības nodaļas metodiskā kabineta vadītāja Marija Volkova (katram — 11 punkti). Līvānu Tautas deputātu padomes priekšsēdētājs Arnolds Jeļisejevs, Līvānu izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Znotiņš un Līvānu slimnīcas ārsts Valdis Anspoks (katram — 10 punkti).

Pārējie anketās minētie cilvēki ieguvuši mazāk par 10 punktiem.

RAJONA PANORĀMA

Beidzot esam iikuši skaidrībā par to, cik daudz sēklas pavasara sējai nepieciešams mūsu rajona kolhozēm un padomju saimniecībām. Nu nēmās vērā neapsēto ziemāju platības, vajadzība pēc sēklas krietiņi pieauga.

Gada nogalē sēklu inspekcija ziņoja, ka kondīcijai atbilst tikai 60 procenti vasarāju sējmateriāla. Vienīgi «Turībā» sēkla kondicionēta simiprocentīgi, bet kolhozās «Jersika» un «Līvāni» attiecīgi 96 un 97 procentu apjomā.

Ilgadīgo zālāju sēkla kondīcijai atbilst tikai 39,3 procentu apmērā. Taču «Sarkanā ausmā» un Raiņa kolhozā kondicionēti 146 un 105 procenti zālāju.

Aljaunots Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta nosaukums. Tā atkal ir patstāvīga ceļniecības organizācija, ar juridiskām tiesībām un savu reķīnu banku. Republikāniskais māju projektēšanas un ceļniecības trests tagad ir pilnīgi atsevišķa organizācija.

4. janvārī uz rajona izpildkomitejas sēžu zāli tika aicināti rajona kopsaimniecību vadītāji, agronomi, speciālisti. Uz tiksānos ar viņiem bija ieradušies republikas Augstākās Padomes deputāti no rajona. Dienas kārtības galvenais jautājums — par Ventspils ostas slēgšanu.

Plašāku materiālu lasiet nākamajā laikraksta numurā.

Zemnieku saimniecībām palīdzību sniegusi arī Preiļu meliorācijas sistēmu pārvalde. Ar tās tehniku pagājušajā gadā bez atlīdzības izrakti grāvji Rožkalnu pagasta jaunsaimnieka Pētera Neicenieka un Rušonas pagasta zemtura Kazimira Upenieka tīrumos.

Saka vēl, ka slikti dzīvojam. Preiļu veikalā «Suve-nīri», kas tirgojas ar zeltlietām un citām dārglietām, šīs greznuma preces gada laikā pārdotas par turpat miljonu rubļu paredzēto 673 tūkstošu rubļu vietā. Būti pārdots daudz vairāk, ja būtu ko pārdot. Pircēji — vietējie iedzīvotāji, jo iebrucējiem zeltlietas nepārdod.

Preiļu vandāliem nekas nav par šķērslī. Grupa «līderi» Ziemassvētkos sabojāja lielo pilsētas eglī, kas novietota preti sadzīves pakalpojumi kombinātam: nolauzti zari, sagriezis apgaismojums, sadauzītas spuldzes, sabojāts egles rotājums.

Daja manīgu preiliešu sākuši iznīcināt nupat saķāto Preiļu 2. vidusskolas sporta laukumu, salaužot ježogojumu un iekārtojot gājēju celiņus pāri tam. Acīmredzot, šos huligānus un neapzinīgos pilsoņus jāsauc pie atbilstības, piemērojot soda sankcijas. Bet kas to izdarīs?

Pārskats

par plena izslaukumiem
rajona saimniecībās (pēc ARA
dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Izsludzība no decembra III dekkāde gads	ar atlīdzību no 1989. g. kg	ar atlīdzību no 1988. g. kg
«Turība»	10,1	-2,4	-0,3
«Sarkanā ausmā»	7,5	-0,8	+0,1
«Nākotne»	7,2	-1,1	-0,2
«Rūšona»	6,8	+0,8	+0,3
Kirova	6,4	-0,6	+0,3
Lenīna	6,4	-4,9	+0,3
«Līvāni»	6,2	+0,3	+0,3
«Dubna»	6,1	-1,1	+0,1
«Dzintars»	6	-0,6	-0,2
«Jersika»	6	-1,4	+0,1
«Galenī»	6	-2	-0,1
«Smelteri»	5,8	-0,8	-0,5
«Zelta vārpa»	5,8	-2,4	+0,1
Aglonas p. s.	5,5	-1	+0,3
«Ezerciems»	5,2	-1,4	+0,2
«Vanagi»	5	-1,7	-0,3
«Rožupe»	4,9	-1,8	-
«Vārkava»	4,9	-2,9	+0,1
«Gailīši»	4,5	+0,3	-
K. Marks	4,5	-1,9	-0,1
«Sīlukalns»	4,5	-2,2	-0,1
Rudzātu p. s.	4,3	-2,1	-0,3
Raina	4,3	-2,4	-
«Sīlajāni»	3,9	-2,4	-0,1
RAJONĀ	6,1	-1,7	-

Rīgas un Latvijas Bīskapa Aleksandra ZIEMSVĒTKU VĒSTĪJUMS

**pareizticīgās baznīcas
dievu mīlošajiem
draudžu ganiem,
cienījamai mūku kārtai
un visiem
pareizticīgajiem
laudīm Latvijā**

«Gods Dievam augstībā, un
miers vīrs zemes, un cilvēkiem
labs prāts» (Lk. 2, 14).

Gaišā, priecīga vēsts par Dieva Bērna dzimšanu nevarēja būt apslēpta Betlemes alas vientuļajā klusumā, tā izplatījās pa visu pasaulei, kā tautu un laikmetu iipašums. Krēslā ieslīgušai pasaulei «ausa Saprāta Gaisma».

Tumsas un nāvēs ēnā esošais cilvēks ir aicināts brīvībai un pacelts debesu godībā caur siliņu dušošo un pazemoto Dieva Dēlu. Debesis nonāk zemes vīrs — Dieva Dēls kļūst par Cilvēka Dēlu.

Līdz ar Kristus atnākšanu saņūst mūri, kas dalijs tautu no tautas, izzūd viss tas, kas bija par šķērslī cilvēku vlenotību; katrs cilvēks aicināts meklēt «Dieva valstību un tās talsnību» (Mt. 11, 28).

Kristus ir «Mūsu Miers» (Ef. 2, 14). Viņš samierināja cilvēku ar Dievu un, pateicoties Viņam, cilvēks atkal kļūst par Dieva bēru.

Ari tagad Kristus sagaida mūs dzīves celā, skar mūsu sirdsapziņu, atmiņu, saprātu, gribu, jū-

tas. Viņš ir mūsu vienīgais Ceļa Tēva.

Gaisma, kas staro no Kristus personības un Viņa mācības, vienmēr ir nesalīdzināmi stiprāka par tumsu un varmācību.

Dieva mīlestības un taisnības spēks ir neuzvarams.

Pie Betlemes silties mēs smēlam tīcību nākošai miera uzvarai. Dieva Dēla dlievišķas mācības iedvesmoti, nesīsim un stiprināsim visā pasaulē Ziemassvētku nakts Engēļu vēstīto mērnu.

Mēs, ticīgie laudīs, esam aicināti mācīties no pagātnes, būt atbildīgiem par tagadni, lai ar cerību lūkotos nākotnei.

Sodien mums vairāk neka jebkad vajadzīga samierināšanās un visu cilvēku dzīves sfēru ie-kārtošana.

Lai sekmīgi pārvarētu lenaida un sadalīšanās grēku, mums tik loti vajadzīga garīga šķistīšanās un atjaunošana. «Tālumā aizgājušie» lai sameklē Tēvu.

Lūgīsim to Kungu, kas šodien parādījās mīsā, par svētīgo vienotību un mūsu dzīves le-kārtošanu Dieva žēlsirdības Jau-najā gadā.

Kā dāvanas dzimušajam Die-

Bīskaps Aleksandrs Aglonā 15. augustā — Vissvētākās Jaunavas Marijas debesis uzņemšanas svētku procesijā.
P. PLUŠA foto

Apmierināt mīlestības, līdzcietības badu...

Pagājušajā gadā Preiļu draudē tika atjaunota katolu biedrība, reizē ar to izveidojās žēlsirdības nodala.

Kā smags mantojums mums nāca bezdievības laiks, kurš atnēma ticību labajam, patiesajam. Tagad bieži tiek lietots vārds — žēlsirdība, taču reāla labuma no tā diemžēl vēl maz. Žēlsirdības vārds reizēm tiek nevajadzīgi deldēts. Mums pašiem jāklūst vienkāršākiem, patiesākiem, labestīgākiem, skaidrākiem. Līdz-jūtīgākiem, tad arī mūsu darbos žēlsirdības auglus. Mēs bījām zaudējuši Dievu un tagad lēnām atgriežamies pie Vīna, at-griežamies pie ticības. Tur, kur ir ticība, ir arī ticības darbi, jo ticība bez mīlestības un labiem darbiem ir mirusi.

Tuvojas Ziemassvētki, un žēlsirdības nodala bīja norūpējusies, kā iepriecināt kaut nelielu dalu to cilvēku, kuri ir slimī, vien-tuļi vai aizmirsti. Šajā pasākumā mūs morāli un materiāli at-balstīja draudzes dekāns Alberts Budže. Arī starp ticīgajiem atradās tādi, kas izjūt dāvinātāja prieku. Viena no vieniem ir Olga Zepas kundze. Ar viņas sadāvīnāto mēs varējām iepriecināt vairāk kā desmit vinentulūs, aiz-mirustus cilvēkus. Dāvāja arī citi ticīgie, kaut nebija tie situētākie.

Tika nolemts svētku vakārā apmeklēt cilvēkus, kuri atradas slimīcā, un izdalīt vienim svētku oblates, svecītes, eglu zarinus, cito ziedojumus.

Materiālā palīdzība nav vienīgais prieka avots, vēl ir kas daudz lielāks — garīgais līdz-svars, miera un drošības apzina, ko var dot līdzcilvēku iejūtību. Apmierināt mīlestības badu ir daudz grūtāk, nekā iztikt bez maizes. To mēs redzējām, apmeklējot vinentulūs un vecos cilvēkus viņu mājošos, to mēs ju-tām, apmeklējot slimos slimīcā.

Pateicoties mūsu cienījamiem medikiem, slimīcā bija iūtama svētā noskana. Visur smaržoja eglītes vai eglu zarī, viešot priezīgāku noskanojumu to cilvēku sirdīs, kuriem šie svētīji bija īspavada slimīcā. Sevišķi skaisti izskatījās terapijas nodalā. Vestibilā bija klāts galdināt patiesai svētku izlūtai.

Uz galda atradās siens, pārkāts ar tiru drānu, krucifikss un skaitas sveces. Mums atliku no-vietot svētku oblates šajā svini-gajā vietā. Par to slimnieki bija pateicīgi dakterei Veitas kūn-dzei.

Neskatoles uz svētku gaidām, palātās atradās cilvēki ar savām sāpēm, ilgām un cerībām. Bija arī tādi, kas apzinājās, ka sagai-da Mūžīgos Ziemassvētkus. Vai-rāki cilvēki lūdza aicināt pries-teri, lai viņus stiprinātu pēdējām ceļam. Nevar tik viegli aizmirst kirurgiskajā nodalā redzētās sievietes, kuras, uzzinājušas par mūsu nācīnu mērķi, ar asarām acīs čukstēja pateicības vārdus. Terapijas nodalas palāta raudāja sieviete, raudāja rūgti, kā var raudāt tikai tāds cilvēks, kam sāp. Bērnu nodala, kur mums preti sniedzās mazo rocinas, sanemot svētku cienastu, atradās vientulūs bērns. Viņš sēdēja savā gultīnā un mūsu cienastam ne-piegrieza ne mazāko vērību. Ar savām lielājām, zilajām acīm viņš atrācējās meklēja savu mā-minu. Mazais vinentulnieks, cik neaizsargāts un viens tu esi šajā aukstajā pasaulē! Vienīgais, tu-vākais cilvēks — māte ir aiz-mirusi tevi. Tu savā nevarībā, kā aizlauzt zieds celi savu gal-vinu, gribēli sniegt savas rokas, bet tavs nespēks tevi turēja die-gultīnās, kurā tu paliki. Želi raudot, kad gājām projām.

Milie cilvēki, nedomājet, ka visās mājās valda pārtīcība, ka visur svētkos tiek ēsts un dzerts tas labākais, ka visur skan mū-zika un dziesmas. Nebūt nē! Te-pat mums blakus cieš cilvēki, izjūtot visdziļāko vinentulību un astatību. Mums vīni ir iāsaska-ta. Ar kopējām spēkiem ir jā-cenšas, lai žēlsirdības kustībai būtu lielāks efekts, lai vairāk atrastos tādu cilvēku, kas no savas pārtīcības varētu ziedot arī cietējim. Jēzus Kristus ir teicis:

«Ko jūs esat darījuši vienam no šiem maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat man darījuši». (Mt. 25, 40).

Žēlsirdības nodala ir nolē-mis apmeklēt Salenku pansionā-ti. Lūdzam arī jūs visus atbal-stīt mūsu nodomu.

A. GIBELE (Preiļos)

Muzeja un bibliotēkas sadarbība

Aiz muguras jau trešais tautas atmodas gads. Mēs daudz runājam par brīvību, bet vai mēs, arī esam īsti neatkarīgi? Ir vē-reiz jāatgādina, ka ne ekonomiskā patstāvība, ne politiskās pārmainas neko nedos, ja mēs paši iekšēji nemainīsimies un neapzināmies sevi par brīvu cilvēku. Savukārt iekšēju brīvī-bus sajūtu var dot zināšanas par savas tautas kultūru, pagātni.

To, ka sabiedrībā vērojama interese par savas tautas sak-nēm, ir pierādījusi latgaliešu-lī-teratūras izstāde rajona centrālajā bibliotēkā. Soreiz lasītājiem būs iespēja iepazīties ar 30. gados izdotajiem latgaliešu izde-vumiem no Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja fondiem.

Pedagoģiskās literatūras cie-nītāji varēs lasīt V. Seila grā-matu «Pedagoģikas vēsture», E. Kožlovska pirmāmācību grāmatu «Lobo sākla» u. c. Piedāvāto grāmatu klāstā būs pārstāvēta arī reliģiski sabiedriska rakstura literatūra un dailliteratūra.

Latgaliešu kultūr- un literatūrvēsturniekiem noderīgs būs V. Seila «Sistematiskais leidz 1935. gondam latgaliju izlūksnē izdūtūs grāmoto rodeitojs», kā arī S.

Būsim atsaucīgi un izmant-o-sim iespēju iepazīties ar 30. gados izdotajiem latgaliešu dar-biem. Lai gan jāpiebilst, ka par grāmatu izmantošanu būs jāsa-maksā noteikta summa.

I. BEBRISA,
Preiļu vēstures un lietišķās
mākslas muzeja direktore

Karaliskā pasta rekordi

Anglijas pasts 24 pirmsie-massvētku dienās apstrādāja un piegādāja adresātiem 1,5 miliar-dus vēstulu un atklātnu. Iepriek-šejā gada rekords pārs�pēts par 40 milioniem vienību. Pārsniegts arī vienas dienas rekords — piegādāt 119 miljoni atklātnu. tas ir — divas reizes vairāk, nekā

vielēli tiek piegādāts parastā die-nā.

To visu nodrošina augsta me-hanizācijas līmenis šķirošanas punktos. Londonā un citas vietas lielākajās pilsetās šķirovās dar-bojas ar speciālu optiku apriko-tas mašīnas, kas apstrāda sūtī-jumus, uz kuriem adreses rak-

Spartaks BEGLOVS (IAN)

Daba un mēs

„Kam sirds neļauj mierīgi dzīvot

Šis gads nebūs tāds kā iepriekšējais. Vēsim zvaigžņu pirkstiem tas numurs jau pleskaras un modina. Visādai snaudai būs beigas. Daudz kas būs jāatceras, jāmācās, jāpārgūsti pilnīgi no jauna. Un kaut kas arī jāizmirst. Vispirms — cerības, ka kāds kaut ko labvēlīgi kārtīt no debesīm vai bagātā tēvoča dāvanu maisa. Būs jāmācās strādāt. Un viss jādara pašem.

Tas būs arī nezēlīgs gads. Daudz kas tiks pirkts un pārdots. Par daudz ko būs jāmaksā. Naudas vajadzēs daudz, un nauda valdīs pār prātīem. Bet kaut kas būs jāceļ arī pretī, lai tā nesāktu valdīt arī pār sirdīm.

Kāds gribēs naudas pelnišanas kārē alzibērt to mazo upīti, kura līdz šim vēl bija dzīva, novadgrāvi nepārvērtēja. Varbūt kādam traucēs liejis akmens. Vai arī gribēsies to saskaldīt, tūkstoš mežakos un lejūgt valrum un mazumtirdzniecības aprīte.

Koks nav tikai iespējamā mēbele, zāle — iespējamais siens. Pasaule bez putniem arī nav pasaule. Un mēs bez visa tā arī vairs neesam cilvēki.

Dažādu organizāciju mums daudz, plāni lieli, runas garas. Un tajā pat laikā krīt koki, vaid zeme, ezeru zilās acis duļķes padara aklas. Tas notiek šeit, Latgalē, kura arvien vēl snauž kā nepamodināta Saulcerīte.

Sanāksim kopā vienreiz ne pēc instrukcijas, ne pēc pavēles, bet ne priespīsti, neprasīdam, kas mums par to būs. Palielzīsim viedot Latgales ekoloģisko programmu un paši to pildīsim. Pašiem vlen te būs jādzīvo tādā novadā, kādu to veidosim. Val — samaitāsim.

Ja jūsu sirds ir lešanāsies tajā pašā tonkārtā, atnāciet uz Illelišķu apspriedi. Tā notiks 31. janvārī pulksten 11.00 Daugavpils Pedagoģiskā institūta vecajā ēkā 215. auditorijā.

Ar jums runās DPI neklātienes projektor Bruno Jansons. Viņa uzstāšanās uzmanības centrā — dabas pieminekļu uzskaitē un aizsardzība. Par problēmām stātīs dabas parka «Daugavas loki» direktors Roberts Kudiņš. Klausīsimies arī Salaspils botāniskā dārza direktori Andri Zvirgzdu par mežu un dārzu dienām. Runāsim par ģeogrāfiskajām elnavām un to aizsardzību.

Esam ielūguši un gaidām arī Augstākās Padomes deputātus no Ekoloģijas komisijas. Iespējams, ka sagaidīsim arī kādu no Vides komitejas.

Visvairāk būs gaidīti dažādu līmeņu padomju deputāti, kuri savās mājēs vada ekoloģijas komisijas. Viņiem gan ir vara, bet jābūt arī zināšanām. Gaidīsim Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības bledrības aktīvistus. Bez ūaubām, aicinām visus, kuri organizē un vada tūrislus pa dabas objektiem vai mil ceļot paši.

Jācer, ka sirdsapziņa nejaus palikt mājās arī skolotājiem.

Uz redzēšanos — 31. janvārī!

Rīcības komitejas vērā — ģeogrāfe HELMA HANSONE

Fejetoniska situācija

Rēzekniešu neticamie piedzīvojumi Polijā

Aktuāli arī preilikšiem

— Kam man tas, — atbild poliete.
— Man nevajag!

— Pēc tāk nosi, — neatstāj rēzeknietis.

— Atnāksi mājās, plēslēgsi elektroīrbi tūklam, kā ieturīsi savam vecajam sakārnim sēžamvietā, tā viņš tevi simtēzīs valrāk milēt sāks!

Ka elektroīrbi var izmantot arī šādai operācijai, poliete, protams, nezināja, bet to, ka viņas viņš (pans) ir vīrs sakārnis, droši vien dzirdēja pirmo reizi.

Pa celam mājup arī atgādas anekdotiski notikumi.

Rēzeknietis priečīgs, ka veiksmīgi iepircies, dingo savā nodabā vienu un to pašu melodiju. Blakus sēdošais, kuram tas sāk krist uz nerviem, pēc vairākus dižām nopūtām lerunājas:

— Ek, mujķis, es mujķis!

— Kāpēc mujķis! — pārtraucis dungot, jautā pirmsāk rēzeknietis.

— Tīrī man piedzīvāja nervu paralizes gāzes balonīnu, bet es, mujķis tāds, to nenopirku.

— Un kāpēc tev vajag to gāzes balonu? — neatstāj pirmsāk.

— Lai lepīstu tēv gīmi, tad vismais līdz Rēzeknei būtu miers.

Kā redzat, atlaudībā rēzeknieši nebūt nav sliktāki par gabroviešiem. Ir iecere laist klajā neīlu joku stāstu krājumu par mūsu novadnieku piedzīvojumiem Polijā. Tāpēc, ja zināt kādus iautrus atgādījumus, rakstiet: Rēzekne-1, a. k. 170.

Brodūras izdošanas gadījumā, smieklikākā notikuma aprakstītās tiks prēmēts. Anonimitāti garantēju. Un neaizmirīsim, ka pasmiesties par sevi var tikai stiprais.

— Es panēmu visam kolektīvam, neapmūlēt atjaunīgā rēzekniete.

Redz, kā, nekādas tīrīšanas un ekskursiju, bet nepārtraukts kolektīvais sekss.

— Pani, nepārciet šo elektroīrbi — uz mācīgīgi piedzīvā labi iešojojis rēzeknietis.

(No Rēzeknes pilsētas un rajona laikraksta «Darba Karogs»)

Savam un citu priekam vairāk nekā trīs gadus dzied bērnudārza «Pasacīpa» folkloras ansamblis, kuru vada Jānis Teiāns.

Ansamblis dziedājis Jelgavā, Lietuvā, bet Liepājā — Salenieku pāsāmāhātā.

Ziemassvētkiem tika sagatavota krāšņa programma. Dziedāja pie bērnudārza eglītes un pēc žēlsirdības biedrības ielūguma — rajona centrālās slimnīcas terapijas nodaļas slimniekiem (attēlos).

J. SILICKA foto

Par braukšanu autobusā jāmaksā vairāk

Sakarā ar to, ka dārgāka kļuvis degviela, ekspluatācijas materiāli un ritošā sastāva uzturēšana, Latvijas Republikas Ministru Padome bija uzdevusi Satiksmes ministrijai kopā ar vietējā Tautas deputātu padomēm pārskatīt maksu par braukšanu autobusos un maksu par bagāžas pārvadāšanu.

No 1991. gada 1. janvāra viena Latvijas teritorijā starppilsētu autobusos (tas ir — maršrutos, kas izlet ārpus rajona teritorijas) būs jāmaksā par 1 kilometra nobraukšanu 4 kapelkas (cītā tipa autobusos) val 4,5 kapelikas (autobusos ar mikstiem sēdekļiem). Tāds, pat tarifs

noteikts arī Preili rajona teritorijā piepilsētas maršrutos. Starppilsētu satiksmes autobusos par vienu kilometru nobraukšanu pasažieriem vajadzēs maksāt 5 kapeikas. Minimāla maksā par vienu tarifa cieširknē nobraukšanu būs 20 kapeikas.

Par bagāžas pārvadāšanu līdz 100 kilometriem nāksies maksāt 20 kapeikas par katrai 25 kilometriem, no 101 līdz 200 kilometriem — 1,40 rubļus, no 200 kilometriem līdz 300 kilometriem — 2 rubļus.

Vidējo speciālo mācību iestāžu, arodskolu un specializēto skolu, sporta un mūzikas skolu audzēkņiem mēnesā bilete aiz-

braukšanai no dzivesvietas līdz mācību iestādei attālumā līdz 50 kilometriem maksās 3 rubļus.

Tuvākas zinas par braukšanas maksu no vienas pieturas līdz otrai var saņemt no attiecīgā autobusa ūsofera val arī no Preili un Livānu autostaciju operatoriem.

Livānu autobusos par braukšanu pilsētas teritorijā jāmaksā 15 kapeikas (3 taloni 5 kapeikai vērtībā). Par braukšanu bez biletē visu pilsētas un piepilsētas maršrutu autobusos noteikta soda nauda — 10 rubļi.

I. LAVRINOVICS,
Jēkabpils autobusu parka direktora vietnieks

Ari smāids dod spēku

Tuvojoties Ziemassvētkiem, zemi pārkāla balta sniega sega. Likās, ka ikdienu rūpes un dvēseles smeldzi pati daba darīja gaišaku. Cīlveku savstarpējās attiecībās plērīma aums, gribējās darīt tikai labu.

Jersikas ciema deputātu pado-

mes priekšsēdētājs J. Kovaleņoks un sekretāre I. Dimente, neskatoties uz sava darba slodzi, atrada laiku un līdzekļus, lai apmeklētu Jersikas vecos, attiecībās plērīma aums, gribējās darīt tikai labu.

Jersikas ciema deputātu pado-

diens, kāds zajumiņš vai ziedīš rīses pateicības asaras katra vientošā cilvēka acīs. Paldies jums par gara gaišumu!

P. KĻAVINA,
pensionāre Jersika

Neslimojet! Zāļu ir maz

Mūsu laikraksta lasītājs stāsta:

— Jutus saaukstējies un iegriezos Preili aptiekā nopirkāt rīsinānu. «Nav.» te pateica un uzreiz pamācīja: «Nemiet «Aptiecinu». Tājā ir visas pirmās nepieciešamības zāles.» Sākumā nepieciešamības zāles.» Sākumā dūsīmojos, jo komplekts «Aptiecinu» maksā vairāk nekā 5 rubļus. Bet cīti nēma. Apdomājies, panēmu ari es. Jo rit ari «Aptiecinas» var nebūt.

— Cīlveki izpērk zāles. Runā, ka uz priekšu to bušot pavisam maz, cenas loti augstas. — dzirdei uz ielas.

Cik zālu šogad Preili aptiekā

būs, vai to pietiks pēc vajadzīgā sortimenta. — to aptiekas vadītāja vēl nevar pateikt, jo nav sanemtas zinas no Rīgas. Bet zāles dārgākas nekļūs. Par to pagatavošanu, tiesa, attiecīga neliela summa tagad jāpiemaksā.

Zāles, tāpat kā daudzas citas preces, cīlveki šajā nabadzības laikā iepērk vairākumā priekšējiem. Kaut tām ir noteikti lietošanas un derīguma termini, kaut gan katram zāles pārdomā ierobežotā daudzumā. Bet cīlveki rindā aptiekā, kā visur citur, izstāv trīs, četrus reizes un zāles dabū

ievērojamā daudzumā. Bet slimniekiem vajadzīgo zāļu pietrūkst.

Te ir runa par zāļēm, kurus ir brīvā pārdošanā. Preili aptiekas plauktos pēdējā laikā to tiešām ir kļūjis maz. Bet uz receptēm zāļu, kā apliecināja aptiekas darbinieces, ir pietiekoši. Ari ārzemju. Un tās nav tik dārgas.

Domājams, zāļu bums. Iepat kā visi cīti, pāries, un to brīvā pārdošanā būs pietiekoši. Bet pagādām, kamēr šo zāļu ir maz, ar iesnām un citām saukstēšām slimībām neslimojet.

J. AIZKALNS

